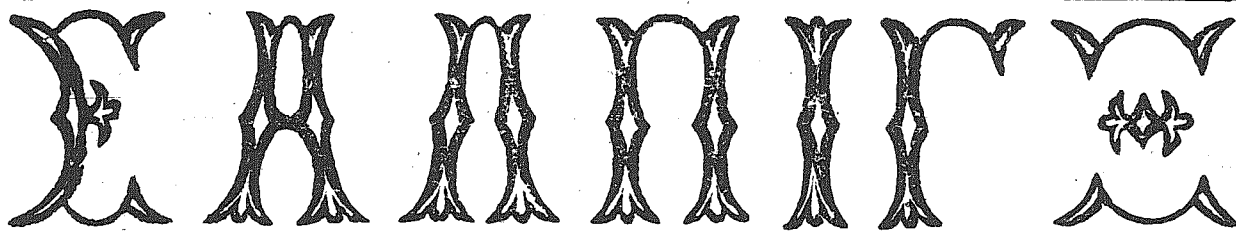

Συνδρομή έτησίαν
προπληρωτέα.

Έν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8

Έν τοῖς χωρίοις 6

Έν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.

Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβὰ κατ' ἀπο-
κρίην.

Ἐξ ὅρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, ζω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Έκδοτης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΑΔΙΚΟΣ ΜΟΜΦΗ.

(συνέχεια)

Ὡς συνέχειαν τοῦ ἡμετέρου ἄρθρου εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ι. Κυριακίδου, καταχωρίζομεν τὴν κατωτέρω διατριβήν, στυλιζάν ἡμῶν παρ' ἀξιολόγου φίλου, μεγίστην τῶν πραγμάτων πείραν κεκτημένου, καὶ ἐξετάζοντος ὑψηλότερον ἢ ἡμεῖς τὸ ζήτημα.

« Έν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὑπ' ἀριθ. 329 τῆς ἐφημερίδος « Ἀληθείας » ἐν κυρίου ἄρθρου θέτει καταχωρήθη διατριβὴ τις τοῦ ἐν Λονδίῳ τανῦν τας διατριβὰς ποιοῦντος συμπολίτου ἡμῶν κ. Ι. Κυριακίδου, δι' ἧς ὁ κ. υἱὸς ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῆς παρὰ τῆς ἀντιπροσωπίας τοῦ τόπου καταψηφίσεως, κατὰ τὴν παρελθούσαν τοῦ Νομοθετικοῦ σὺνεδρον, τοῦ περὶ ζώων νομοσχεδίου, τοῦ καὶ κατὰ τὴν προπαρελθούσαν ἀπορριφθέντος, καὶ τοῦ περὶ ρεῖθρων τῶν ποταμῶν, δριμύτως πως ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων χαρακτηρίζων τὴν ἀπόρριψιν τῶν νομοσχεδίων τούτων ὡς ἀληθὴ κατὰ τῆς Κύπρου κτυπήματα. Κρίσις τότε δυσμενὴς καὶ διαβλητικὴ κατὰ τῆς ὅλης ἀντιπροσωπίας τοῦ τόπου δὲν ἔπρεπε, καθ' ἡμᾶς, νὰ ριφθῇ παρὰ Κυρίου εἰς τὴν δημοσιογραφίαν μετὰ τῆς σπουδῆς δριμύτητος καὶ ἀπορηγματοκτικότητος, ἐλεγχούσης παρὰ τῷ γράφοντι ἡ ἀκατάσχετον ἐπιθυμίαν προσωπικῆς κατὰ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ ἐπιθέσεως, ἢ τοῦλάχιστον ἑλλειψίν ἱκανῆς προθυμίας πρὸς μᾶλλον ἐπισταμένην καὶ εὐσυνείδητον ἐρευναν τῶν τε θεμάτων καὶ περιστάσεων ἐφ' αἷς τὰς μομφὰς αὐτοῦ ἐξήνεγκεν.

Εὐτυχῶς ἡμρότερα τὰ θέματα ταῦτα, ἥτοι τὸ περὶ τῶν ζώων νομοσχέδιον καὶ τὸ περὶ ρεῖθρων τῶν ποταμῶν, οὐ μόνον ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐγγυρίῳ τύπῳ ἐν καιρῷ ἐγένοντο ἀντικείμενον ὠρίμου καὶ ἐπαρκούς συζητήσεως, ἢ δὲ περὶ αὐτῶν κοινὴ γνώμη ἐμορφώθη ἤδη ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως καὶ πρὸ αὐτῆς τῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ συζητήσεως. Ὡστε ἡ περὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων ἀπόφασις τῶν ἐκλεκτῶν συνέπιπτεν ἀκριβῶς μετὰ τῆς τῶν ἐκλογέων. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς καὶ φυσικῆς συμπτώσεως ταύτης, τοῦ ζητήματος καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ πρακτικῶς καὶ ἐμβριθῶς ἐξεταζομένου, ἢ ἀπόρριψις τῶν νομοσχεδίων τούτων ὑπῆρξεν οὐχὶ οὐδὲν ἥποτε κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου ἀλλ' ἀληθὴς ἀποτροπὴ πραγματικῶν πηλαλητῶν καὶ διαρκῶν κτυπημάτων, ἅτινα ὡς ἀφρευκοὶ συνέπειαι θὰ ἐπηκολούθουν ἐὰν τὰ νομοσχέδια ταῦτα εἰς ἰσχύοντας

νόμους μετεβάλλοντο. Ἀπλὴ ἐπισταμένη τῶν νομοσχεδίων τούτων ἀνάγνωσις ἀρκεῖ νὰ πείσῃ πάντ' ἀμερόληπτον ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης. Ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἡ γνώμη αὕτη ἰσχυροποιεῖται ἐν ἀμερόληπτῳ πάντοτε προσώπῳ, ὅταν δι' ἐμβριθῶς ἐγκύψουσιν, δυνηθῇ ἀπαξ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς ὑπὸ τὸ γράμμα τῶν οὐτω τεργέντως κατεσκευασμένων νομοσχεδίων ὑπολαβανούσας ὀξύτομους ἀκάνθας τε καὶ τρίβλους!

Ἀκανθαὶ καὶ τρίβλοι τοιοῦτοι ἀναποσπαστως συμφύει τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ ἐντυγχάνουσι παρ' ἄλλοις δευτερεύουσιν, ἐν τῷ περὶ τῶν ζώων νομοσχεδίου, ἀφρευκοὶ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τῆς Κύπρου καὶ ἰδίως ἐν τῇ παρούσῃ ἡθικῇ καταστάσει τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, πλεῖσται ὅσαι ἐπὶ τῇ βάσει νόμου τοιοῦτου ἀδικοὶ ἀπαγωγαί τε καὶ ἀγωγαί ἐν τοῖς ἤδη τὰ μάλιστα ὑπερασχόλοις δικαστηρίοις, τοῦθ' ὅπερ πολλαπλασίως μείζονα κακὰ καὶ ἐνόχλησιν θὰ παρήγαγε τῷ τε ἀρκούντως ἤδη ταλαιπωρουμένῳ ἀγροτικῷ πληθυσμῷ καὶ αὐτοῖς τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν ἧ ἐτι περιπτώσει ἀλάνθαστον ταῦτα θὰ ἐποιοῦντο πάντοτε διὰ κρίσιν τῆς τότε ἀρίστως ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης θεμιτῆς ἢ ἀθεμίτου συγνωστῆς ἢ ἀσυγγνώστου τῶν ζώων χρητέως. Ἰδοὺ ὁ ἀληθὴς λόγος ὁ καὶ ἐν τῷ νομοθετικῷ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἀρκούντως καὶ κατὰ τὰς δύο τελευταίας συνόδους ὑπὸ τινων ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων ἀναπτυχθεὶς, ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς καὶ ρητὴ ἔννοια τοῦ προώρου οὐχὶ ὡς ἡ πρωτάκουστος καὶ κατὰ φαντασίαν ὑπὸ τοῦ ἐκ Λονδίνου διατριβογράφου ἀποδοθεῖσα, ὡς ἐκ τῶν ἀγρίων ὄφθιν ἡθῶν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Τοιαύτη ἐξευτελιστικὴ κατὰ τοῦ λαοῦ ἰδέα οὐδέποτε, καθ' ὅσον γνωρίζομεν ἐξήνεχθη παρὰ τινος τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν, ἀλλ' ἀπεναντίας μάλιστα τῇ ὁμολογίᾳ αὐτοῦ τοῦ διατριβογράφου, ἐπιμόνως ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ὑπεστηρίχθη ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡ ἰδέα ὅτι παρ' αὐτῷ σπάνια συμβαίνουσιν αἱ κατὰ τῶν ζώων σκληρότητες.

Καὶ τοιαῦτα μὲν ἐν πάσῃ συντομίᾳ τὰ ἐν τῷ περὶ ζώων νομοσχεδίου ὑπὸ τὴν χρυσάλοιρην τῆς ἡθικωτάτης ἀρχῆς τῆς προστασίας τῶν ζώων ὑποκρυπτόμενα καὶ διὰ τῆς ἀπορρίψεως ἀποτραπέντα κακὰ.

Ἐτι συντομώτερος ἔσεται ἡμῖν ὁ λόγος περὶ τοῦ ἐτέρου νομοσχεδίου τοῦ περὶ ρεῖθρων τῶν ποταμῶν, διότι τὰ ἐν αὐτῷ κακὰ, καίτοι σοδαρά, εἰσὶν ἥττον ὑποκρυπτόμενα καὶ μᾶλλον ἐμφανῆ ὑπὸ τὴν λεπτήν καὶ διαφανεστάτην χρυσάλοιρην τῆς προστασίας τῶν ρεῖθρων τῶν ποταμῶν. Εἰς τὸ πείσμα τῶν δικαιωμάτων τῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τὸ νο-

μοσχέδιον τοῦτο ἀνακρύπτει ὡς ὀχθρὴν ποταμοῦ ἑκταπὶν ἐξ ποδῶν πάσης παραποταμίῳ γῆς ἐφ' ἧς (ἐκτάσει) οὔτε νὰ χαλάτῃ οὔτε νὰ κτίτῃ ἢ νὰ ἐγγίτῃ τι ἔχει δικαίωμα ὁ πρῶτος κάτοχος αὐτῆς! Δηλαδή πλήρης δήμευσις. Ἀλλ' ὑπὸ τὸ σκαιδάλωδες τοῦτο ἀδίκημα, ἐλλοχεῖ καὶ ἕτερον τι οὐχὶ ἀτήμαντον κακόν, τέκνον γνήσιον τοῦ πρώτου, ἢ ἀποστέρησις τοῦ δικαίωματος τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ὕδατος τῶν ποταμῶν πρὸς ἀρδευσιν τῶν παραποταμίων γαιῶν, κίνησιν ὑδρομύλων καὶ λοιπῶν ἀνευ ἀδείας (ἐπὶ πληρωμῇ βεβαίως) ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Τοιούτων ὄντων τῶν ἐν τῷ νομοσχ. τούτῳ συμφύων μεγάλων κακῶν ὁποῖόν τι τὸ ἐξ αὐτοῦ προτιθέμενον δῆθεν καλόν; ἢ προστασία, λέγουσι, τῶν ρεῖθρων καὶ ἐπομένως τῶν παραποταμίων κτημάτων. Ἀλλὰ διὰ τίνος μέσου οὐδαμῶς ἐν τῷ σχεδίῳ ἀναφέρεται, καὶ διὰ τίνος τοῦλάχιστον κυβερνητικῆς μερίμνης ἐπαρκεστέρας ἐκείνης τῆς ἐμφύτου εἰς πάντα ἰδιοκτητὴν πρὸς προστασίαν καὶ προφύλαξιν τοῦ κτήματός του, ὅστις διὰ τοῦ νομοσχ. στερεῖται καὶ τοῦ δικαίωματος τούτου;

Τί λοιπὸν καὶ ἐκ τούτου ἐξάγεται εἰμὴ ὅτι διὰ ἀκαταλήλου, καὶ δημευτικῷ μάλιστα, νομοσχεδίου πρόκειται νὰ ἐγκαινισθῇ κατάστασις πραγμάτων κατὰ πολὺ χειροτέρα τῆς ὑπαρχούσης; Ποῦ ἡ προστασία τῶν δασῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ, τίνα τὰ μέσα αὐτῆς καὶ τίς ἡ κατὰ τῶν δασῶν ἀντίπραξις τῶν ἀντιπροσώπων; Μήπως ὁ περὶ δασῶν προνοῶν νόμος δὲν εἶνε θεθετισμένος πρὸ χρόνων, πολὺ πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ὁ μόνος ἵσως ὅστις μεθ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα αὐτοῦ ἔτυχεν τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἐν Κύπρῳ δημοσίου, πλὴν τῶν ἀφρώντων εἰς τὴν τῶν δασῶν ὁρθότησιν τὴν τότε αὐθαιρέτως διενεργηθεῖσαν μέχρι τοῦδε;

Τοιαῦτα τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν τὰ δύο ταῦτα νομοσχέδια τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου ἐπ' ἀρνητικῇ τοῦλάχιστον ὠφελείᾳ αὐτοῦ ἀπορριφθέντα. Ἡ ἀπόρριψις τούτων μακρὰν τοῦ νὰ θεωρῆται λογικῶς κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου, δέον ἀπεναντίας νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πιστὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ αὐτῆς, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι τὸν ἐν Λονδίῳ συμπλίτην ἡμῶν οὐδὲν κακοβουλίας πνεῦμα πρῶτον εἰς τὴν περὶ ἧς λόγος ἐπικριτικὴν κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων διατριβὴν του, καὶ συμφωνοῦμεν δὲ πληρέστατα μετὰ τῆς συντάξεως τῆς « Ἀληθείας » ὅτι αἰτιον τῶν ἐν τῇ διατριβῇ ὑπερβολῶν καὶ παρακρούσεων εἶνε μόνῃ ἢ ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς ἐκ τοῦ τόπου ἀπουσίας τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀξιολόγου ἡμῶν συμπολίτου εὐνόητος ἀπειρία καὶ ἀγνοία τῶν τοπικῶν ἀ-

ναγκών και περιστάσεων.

Ἄλλως κτύπημα ἀληθὲς κατὰ τῆς Κύπρου, καὶ κτύπημα ἀληθές· ὅτι ἦτο νὰ μέμνηται τις ἐπιδεικτικῶς καὶ δημοσίᾳ τοὺς μετὰ τοσαύτης πίστεως καὶ ἀποσιώσεως ἐκτελοῦντας τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἀκλιβῶδες τῆς ἀντιπροσωπείας καθήκον, ὅπερ ἐν ἀπουσίᾳ παντὸς οἰουδὴποτε θεληήσαντος ἀποδίδει ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς ἐπαγρυπνέοντες αὐτοῖς, εἰς τρόπον ὥστε, ἐπίκειται εἰς τὸν τόπον ἀπειλητικὸς ἐν τῷ μέλλοντι ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ μὴ εὐρίσκη τοὺς θέλοντας ἄνευ μεγάλης ἐθελουσίας νὰ τὸν ἐκπροσωπήσωσιν ἐπωρελῶς καὶ πρεπόντως.

Ἄλλ' ὅ τι ἰδίως προϋξήνησεν ἡμῖν ἀπορίαν εἶναι ὅτι ἄνθρωπος εἰς τὰ νομικὰ ἐγκύψας, ὡς ὁ ἐκ Λονδίνου διατριβογράφος φαίνεται πως, ἐκ τοῦ ὅλου πνεύματος τῆς διατριβῆς του, παραγωνρίζων τὸ μέγεθος καὶ τὴν σοβαρότητα τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας, τὴν ἄκραν περισκεψὶν καὶ τοὺς ἀναγκαίους καὶ κανονικοὺς ὅρους, ὅρ' οὓς ἡ σπουδαιότης αὕτη ἐν τῷ κόσμῳ ἐργασία δεόν νὰ ἀτῇται καὶ τελετισουργῇται. Λησμονεῖ ἴσως ὅτι τὸν καλὸν νόμον δὲν χαρακτηρίζει μόνος ὁ καλὸς καὶ εὐήχως τίτλος αὐτοῦ ἄλλ' ἡ σκοπιμότης, κοινωνοφιλία καὶ ἁρμονικὴ συναρμοσλογία τῶν λεπτομεριῶν καὶ διατάξεων αὐτοῦ.

Περαίνοντες ἐνταῦθα τὰς ἐπὶ τῆς διατριβῆς κρίσεις ἡμῶν, περιοριζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος παραπέμποντες τὸν ἡμέτερον ἐν Λονδίῳ συμπολίτην καὶ διατριβογράφον εἰς τὸ περὶ Νομοθετικῆς ἑξουσίας Κεφάλαιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου τοῦ σοφοῦ Νομοδιδασκάλου καὶ συμπολίτου ἡμῶν Κου. Σαρίπόλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ τὸν «Φάρον τῆς Ἀλεξανδρείας» εἰς τὴν ἀγγλοτουρκικὴν περὶ Αἰγύπτου σύμβασιν ὑπάρχει συνημμένον προσάρτημα περιλαμβάνον πολλὰ ἄρθρα, ὧν τὸ σπουδαιότερόν ἐστιν ἐκεῖνο δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβένησιν ἡ συνομολόγησις δανείου ἐπὶ συμφερωτάτοις ὅροις. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Αἴγυπτος πληροῖν φόρον ἐκ λ. τ. 678,396, ὅστις κατατίθεται εἰς τὴν ἀγγλικὴν Τράπεζαν καὶ χρησιμεύει εἰς ὑπηρεσίαν τῶν τόκων καὶ χρεωλυσίων δύο δανείων ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας συνομολογηθέντων. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις λοιπὸν προτείνει νὰ ἐγγυηθῇ δάνειον δι' οὗ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἠθέλει ἀποπληρώσει τὰ δάνεια διὰ τὰ ὅποια χρησιμεύει ὡς ἐγγύησις ὁ φόρος τῆς Αἰγύπτου. Χάρις εἰς τὴν ἐγγύησιν ταύτην τὸ δάνειον τοῦτο ἠθέλει συνομολογηθῇ ἐπὶ ὅροις τοιούτοις ὥστε σπουδαία μερὶς τοῦ φόρου τῆς Αἰγύπτου θέλει μείνει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἥτις τότε ἠθέλει δυνήθῃ νὰ ὀρίσῃ τοῦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νέου δανείου ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς συνομολογουμένου.

Τὸ προσάρτημα τοῦτο περιλαμβάνει καὶ ἄλλους ὅρους περὶ τοῦ φόρου τῆς Κύπρου καὶ τῶν τουρκικῶν καπνῶν.

Ἀμβούργον. 1, Περικαὶ ἐξεργάγη ἐν τῷ λιμένι. Πολλὰ πλοῖα ἐκήνησαν αἱ ἀπώλειαι ὑπολογίζονται εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια, ἀγροεῖται ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμαίων.

Αὐτόθι. 2. Αἱ ἐκ τῆς περκαίας ζημίαι ἀνέρχονται εἰς πλείονα τῶν πέντε ἑκατομμυρίων. Μία γυνὴ καὶ εἰς παῖς ἐπύρηνται.

— Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων μετὰ τοῦ διαδόχου ἀναχωρήσας τὴν 9 Ἰουν. (ε. ν.) δι' Ἀγγλίαν ὅπως πορευθεῖ εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἰωβιδαίου τῆς Βασιλίσσης, θὰ διέλθῃ ἀνεπισήμως ἐκ Παρισίων ὅπου θὰ μείνῃ ἐπὶ τινας ἡμέρας μετὰ τοῦ βασιλόπουδος.

Φρικαλεότητες ἐν Ἀμερικῇ — Ἐν τοῖς δάσει τῆς ἀρκτικῆς χειρονήσου ὑπάρχουν μισογνώστοι οἰκοὶ περιτοιχισμένοι ὑπὸ προμαχώνων, ἐν αὐταῖς δὲ ἐκτελοῦνται φρικαλεότητες ἐπὶ γυναικῶν καὶ κορασίδων, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἐπιζητοῦσιν ἐκεῖ ἱκανοποιήσιν ἀγρίων παθῶν καὶ κτηνωδῶν ὀρέξεων. Νεάνιδες ἀπὸ 18-20 ἐτῶν ἔντιμοι καὶ ἀγναὶ ἀλλὰ πτωχαὶ γίνονται ἄφαντοι ἀπὸ τῶν οἰκῶν αὐτῶν ἐν Νέα Ὑόρκῃ, Σιγάκῳ, Μιλούακῃ καὶ ἄλλαις μεγαλουπόλεσι τῆς Ἀμερικῆς καὶ πλανῶνται εἰς τὰ δάση ὑπὸ μεσιτριῶν ὑπασχουμένων αὐταῖς μεγάλους μισθοὺς ἐπὶ ὑπηρεσίᾳ ἐν ἀγροτικοῖς ξενοδοχείοις ἢ ἐπαύλεσι, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκουν οἰκους ἀπωλείας. Μία μόνη λέξις καταλλήλως χαρακτηρίζει τὰ καταγῶγια αὐτὰ· Κόλασις· ἰδοὺ ἡ μόνη λέξις. Οἱ τόποι οὗτοι ἀνκαλύφθησαν βαθιηδόν, ἥδη δὲ ἡ βουλὴ τῆς ἀμερικανικῆς πολιτείας Μίχιγαν ἐψηφίσατο ὑπὸ τὸ κράτος φρικαλέας ἐντυπώσεως νέον νόμον ἐπιβάλλοντα πενταετὴ καταναγκαστικὰ ἔργα εἰς πάντα ὅστις ἠθέλει ἀποδειχθῇ ἔχων συνάφειάν τινα πρὸς τὰ καταγῶγια ταῦτα.

— Ἡ «Σταμπούλ» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς παρὰ ταῖς μεγάλας δυνάμεις ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐγκύκλιον προτρέπουσαν αὐτοὺς νὰ ποιήσωσι διαβήματα ὅπως αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις ὑποστηρίξωσι τὰς αἰτήσεις τῶν χριστιανῶν Κρητῶν παρὰ τῇ Ὑ. Πύλῃ, καὶ ὅτι αἱ πλείους τῶν δυνάμεων ἀπεκρίναντο ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν δικαιούται νὰ ἐπιμβαίῃ ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς πράγμασι τῆς Αὐτοκρατορίας.

— Τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα εἰσηλθεν εἰς νέαν φάσιν, διευκολύνουσαν τὴν ἐξομάλισιν. Ἡ Πύλη ζητεῖ νὰ πείσῃ τὴν Ρωσίαν νὰ ὑποδείξῃ τὸν ὑποψήριον αὐτῆς. Ἐὰν μὴ τοῦτο γίνῃ τότε ἡ Πύλη θὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς δυνάμεις ὑποψήριον ἀρεστὸν καὶ τῇ Ρωσίᾳ. Κατὰ τι ἀδόμενον, πρότασις ἐγένετο, ὅπως προσερχθῇ ὁ ἡγεμονικὸς θρόνος πρὸς τὸν δοῦκα Ἀλεξῶν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ δούκους Νεμούρ, υἱοῦ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου Γ', ὅστις εἶνε ἡλικίας 43 ἐ-

τῶν, συνεζεύχθη δὲ μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Καρλόττας θυγατρὸς τοῦ Μαξιμιλιανοῦ δούκους τῆς Βαυαρίας. Ὁ δὲ Ἀλεξῶν ἦτο ἀξιοματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ.

— Τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπυργεῖον τῆς Ρωσίας ἀπεφύσισεν ὅτι τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ γέλωιν ἐφέτος ἐν τῇ στρατιωτικῇ περιφερείᾳ τῆς Ὀδύσσοῦ καὶ ἰδίως ἐν Χερσῶν καὶ Βεσσαραβία καὶ εἰς τὸ μεσημβρινοδυτικὸν μέρος τῆς Κριμαίας.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Αἱ κλοπαὶ διδόνουν καὶ πέρνουν κατ' αὐτάς. Οὐδεμία ἡμέρα περέρχεται χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ καὶ μία κλοπή. Ἰσως συνέτεινεν εἰς τοῦτο κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἡ δυστυχία, τὸ βέβαιον ὁμῶς εἶνε ὅτι κατήντηται ἐπ' ἧττω· τίσαι αἱ κλοπαὶ ὥστε ἀγνοῦμεν πλεόν ποῖα μέτρη νὰ σκερῶμεν καὶ ποῖα μέτρη πρέπει νὰ μετρηθῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸς θεραπείαν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ, καὶ δι' αὐτὸ δὲν κατακρίνομεν τὸν ἐν τῷ περελθόντι φύλλῳ τῆς συναδέλφου «Ἀληθείας» προτειναντὰς ἐξ ἀναγκῆς ψυχῆς τὴν ἐπ' ἀνδρῶν τῶν Κυρσεδάρειδων, διότι ἡ ἀνομία τοῦ μέτρου τούτου ἴτω· ὅτι ἦν μικροτέρη τοῦ ἐπιτηδευτήμενου κακοῦ αὐτοκτελέματος. Πλὴν ἡμεῖς θεωροῦμεν νομιμώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τὸ ἐξῆς μέτρον:

Εἰς πᾶσιν περιφέρειαι 2-3 ἡ καὶ 5 γειτνιαζόντων χωρίων, καὶ εἰς διαμερίσματα ὅπου γίνονται αἱ περισσότεραι κλοπαὶ, νὰ διορισθῇ ἑνὶ διὰ κ. κ. κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸν ἀλάριστον, εἰς ἀστυνομικὸς φύλαξ ἐκ τῶν τιμιωτέρων καὶ ἐκτιμωτέρων, ὃς πρὸς τὴν φύλιν δὲ τούτου αἱ δὲ ὑπάρχοντες, τοῦ ὁποῦ ἡ διακονὴ νὰ ἦν πάντοτε εἰς τὰ χωρία τοῦ κύκλου τοῦ καὶ νὰ περιφέρεται ἐντὸς αὐτῶν. Ὁ ἀστυνομικὸς οὗτος φύλαξ θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ μετρίχῃ τοὺς χαρακτηριζομένους ὡς κλέπτας χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ φόβος ὅτι θὰ πάλωιν ὑπὸ τῷ κλεπτῷ, οἱ τούτους ὑποδεικνύοντες· διότι θὰ ἦν ἀγνωστὸν οὗτο. Ὅταν δὲ συμβῇ εἰς ἐν ἐκ τῶν χωρίων τίς περιφέρειαι τοῦ κλοπήθαι εἰδοποιῇται βεβηλῶς ἀμέτῳ, θὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὸ μέρος ὅπου διεπράχθη ἡ κλοπή, θὰ κάμνῃ τὰς δεούσας ἐρεῦνας, θὰ μετρίχῃ τίς ἐκ τῶν ὑπόπτων ἀπουσιάζοντες κατὰ τὴν ὥραν τῆς κλοπῆς, καὶ ὅταν δὲ ὑποψιχθῇ τις νὰ ποιῇ καὶ κατ' οἶκον ἐρεῖν, ἐξ ὧν δὲ τούτων θὰ συναβροῖται πάντοτε πληροφώρα καὶ ἐνδείξεις ἀρκεταὶ διὰ νὰ δι-

αρωτιστή κατόπιν τὸ δικαστήριον εἰς τρεῖς ὥστε σπληνώτατα νὰ ἀπορρύνῃ τὴν τιμωρίαν οἱ κλέπται.

Τὸ μέτρον τοῦτο θεωροῦμεν τὸ μόνον τὸ ὁποῖον οὔτε εἰς τὸν νόμον προστατεύει, οὔτε βλάπτει θὰ προξενῇ εἰς τοὺς ἀξίους τῶν χωρίων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ὑπὸ ὅψιν τὸ τί θὰ πέλθῃ κατόπιν ἀδύνατον ποτε νὰ ὑποδείξῃ τούτοις ἐνέργειαν ἢ τούτοις ὑπέστανται. Βεβαίως τὸ νὰ καταδικάζῃ ἡ Κυβέρνησις ἀνθρώπων τινὰ ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἔχει παρελθόν κακὸν δὲν εἶναι νόμιμον· αἱ μετρώμεν δὲ πάλιν καὶ αἱ ἐνδείξεις αὐτῶν ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μετὰ πάροδον μηνῶν ἀπὸ κλοπῆς τινος, ὅπως γνωρίζῃ καὶ καταδικάζῃ τὸν ἐνοχλὸν εἶναι τοιαῦται, ὥστε σπληνώτατα πείθουν τὸ δικαστήριον. ἄλλο λοιπὸν μέτρον καθ' ἡμᾶς δὲν μένει ἢ ὅπερ ὑποδεικνύομεν καὶ τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς μόνον ἀποτελεσματικόν. Καὶ μόνον δ' ἀκόμη ἡ διαρκὴς παρουσία τοῦ ἀστυνομικοῦ φύλακος ἀρκεῖ νὰ ἐμβάλῃ εἰς μέγαν φόβον τοὺς κλέπτας.

Εἰρήθω δὲ καὶ τοῦτο ἐν ταῦθα ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ οὗτοι φύλακες διὰ λόγους ἐνόητους δὲν πρέπει νὰ μένωσιν οἱ αὐτοὶ πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἀλλὰ νὰ ἀλλάττωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐγκρίνωσι καὶ ἄλλοι τὴν ἰδέαν μας, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀρρῶν βάλῃ ὑπὸ ὅψιν καὶ σταθμίσῃ αὐτὴν νὰ προσβῇ εἰς τὴν ἐργασίαν ἢ δὲν ὑπάρχῃ τι το κωλύον ὅπερ ἡμεῖς δὲν διακρίνομεν. Ἀς αὐξήσῃ κατὰ τι ἡ διαπάλη τῆς Ἀστυνομίας διὰ νὰ ἀτραλισθῇ ἡ περιουσία καὶ ἡ ζωὴ τῶν κατοίκων.

Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι τὰ περὶ τῆς ἐντοπίου βιομηχανίας γραφέντα ἐν τῷ προπαρελθόντι φύλλῳ τῆς «Σάλπιγγος» εὗρον ἡλῶ, καὶ ἔτυχον καλῆς ὑποδοχῆς παρὰ πολλοῖς. Ἡ ἀξιόλογος Διευθύντρια τοῦ πρηνεναγωγείου Λευκωσίας Δεσποσύνη Θεανῶ Παρούτη ἐκτός τῶν μεγάλων κήπων οὗς καταβάλλει πρὸς μόρφωσιν τῆς κορασιακῆς νεολαίας προσπαθεῖ παντὶ σθένει νὰ πείσῃ τὰς μαθητρίδας τῆς ὁπως τοῦ λοιποῦ ἐνδύονται διὰ τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὑπεχρέωσεν ἀπάσας τὰς μαθητρίδας τῆς νὰ παρουσιαθῶσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐνδεδυμέναι μὲ ἐγχώρια ὑφάσματα. Ἰδοὺ ἀληθῆς ἐλληνικὴ διδασκαλία, ἰδοὺ πρακτικὴ πρόδοσις! Ἡ ἀξιόλογος Διευθύντρια κατενόησεν ὅτι μεγίστη πασῶν τῶν δι-

δατκαλιῶν εἶνε ἡ διδασκαλία τοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῆς πατριδος σκέπτεσθαι, καὶ ἡ διδασκαλία τῆς οἰκονομίας, εἰς τὰς γυναῖκας μάλιστα. Φροντίζει νὰ μορφώσῃ τὰς εὐχαισθητοὺς καὶ τρυφεράς καρδίας τῶν μαθητρίων τῆς, διδάσκουσα τὴν ἐν τῇ σεμνότητι κοσμιότητα, καλὴν αὐτῆς ἀξίαν διὰ Φωκίαν· σιζύγους. Τοιοῦτος ὁ προωρισμὸς τῆς γυναικὸς καὶ τοιαύτη ἡ δι' αὐτὰς ἀπαιτούμενη διδασκαλία. Ἐκ τοῦ πρηνεναγωγείου πλέον πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ὁ κατὰ τῶν συρμῶν καὶ τῆς πολυτελείας πόλεμος, ἀρρῶν εἰς τὰς ἐξω γυναῖκας κυνδυνεύει νὰ γενικευθῇ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀπλότης καὶ ἡ σεμνότης περὶ τὴν περιβολήν.

Συγχάρισμα ἀπὸ καρδίας τὴν φιλοπατρίδα Διευθύντριαν τοῦ τῆς Λευκωσίας Πρηνεναγωγείου διὰ τὰς ὑγιεῖς καὶ ὀρθὰς γνώσεις τῆς ἀρ' ὣν πολλὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα προσδοκᾷ ἡ πόλις Λευκωσία.

Ἐνεργεῖται ἐκ * * * μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἡ διὰ συνδρομῶν ἀνδρῶν ὀρθολογιστικῶν τὸ ὁποῖον νὰ ὀνομασθῇ «Βικτωρία» ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Βασιλείας καὶ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν Τῆς. Εἶνε ἀρκετὰ καλὸς ὁ σκοπὸς διότι πολλοὶ ἐν Κύπρῳ τυρλόνονται πρηνεναγωγεῖς νὰ προσδράμωσιν εἰς ἰατροὺς καὶ θεράπευσις ἐν μικρὸν νόσημα, τὰ δὲ πάθη τῶν ὀρθολογιστικῶν δυστυχῶς αὐξάνουν, ἀλλὰ θὰ κατορθωθῇ ἄρα γε διὰ συνδρομῶν καὶ μάλιστα εἰς τοιαύτην δυστυχίαν; Τὸ μόνον καλὸν ἦτο νὰ τὸ ἀνιδρύσῃ ἡ Ἀ. Μεγαλειότης ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἰωβιλαίου Τῆς, νὰ μᾶς τὸ δωρήσῃ, καὶ ἡμεῖς εἰς ἀντάλλαγμα νὰ τὸ θέτωμεν ὑπὸ τὴν προστασίαν Τῆς νὰ τὸ διατηρήσῃ.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δημαρχείου ἐδόθη μικρὰ αὐξήσις κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς γλίσχρους ἀληθῶς μισθοῦς των. Μίαν ὁμῶς παρατήρησιν ὅπως φιλικὴν καὶ ἐξ ἀγαθῶν προθέσεων πηγάζουσιν ἔχομεν νὰ κάμωμεν εἰς τὸ ἀξίον. Δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τὸν μισθὸν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως τὸ συμβούλιον ὅτι ἡ θέσις αὐτῇ εἶνε μᾶλλον ἴσως βαρεῖα τῶν λοιπῶν, καθότι καὶ τὴν νύκτα εἶνε ἡναγκαζμένον ὁ διευθυντὴς νὰ ἐπαγρυπνῇ πρὸς τακτικὴν νοσηλίαν καὶ δόσιν τῶν ἰατρικῶν καὶ πλειστάκις, εἰς ἀπροόπτους παθήσεις τῶν ἀσθενῶν, τρέχει καὶ μετὰ τὰ μυσάνευτα, ζητῶν ἀλλαχοῦ τὸν ἰατρὸν καὶ ἀλλαχοῦ τὸν φαρμακοποιόν, ὁ δὲ νῦν διευθύνων ἐπὶ ὁκ-

ταετίαν ὅλην οὐδέποτε κατηγορηθῇ ἐπὶ ἀμελείᾳ ἢ παραλείψει τοῦ καθήκοντός του. Καὶ ὁμῶς, φαίνεται τῇ ἀληθείᾳ ὀλίγον πρὸδοξόν, κατόπιν ὁκταετοῦς ἀρωπιωμένης ὑπηρεσίας του νὰ λαμβάνῃ μισθὸν μόνον τρεῖς λίρας τὸν μῆνα, ἢ τρεῖς καὶ πέντε σιλλίνια. Ἐλπίζομεν ὅτε ἀξίον. κ. Δημάρχος καὶ τὸ Δημοτ. συμβούλιον νὰ θεωρήσῃ ὀρθὴν τὴν παρατήρησιν μας ταύτην καὶ νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα τοῦτο προσθέντες ἀκόμη μίαν μικράν καὶ ἀνάλογον τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐξήσιν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ καλοῦ τούτου νέου τοῦ μετὰ ζήλου πάντοτε ἐκτελοῦντος τὰ βαρεὰ καθήκοντά του.

Γίνεται σκέψις * * * ἂν πρέπει νὰ προσκληθῇ ἀπὸ τοῦδε ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀρχιτέκτων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Πρεῖς θεωροῦμεν ὅπως ἀσκοποῦν τὴν ἐλευσιν τοιοῦτου. Ἡ δύνατο κάλλιστα νὰ ἰχνογραφηθῇ ἅπας ὁ χώρος τῆς Ἐκκλησίας, τῆς αὐλῆς, τῶν ἡλιακῶν, τῶν δωμάτων καὶ μετὰ κριβὴ σημειώσιν καὶ ἀναλογίαν τοῦ πλάτους καὶ μήκους ὅλων τούτων εἰς πόδας ἀγγλικούς, νὰ σταλῇ τοῦτο εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα, ὅστις ἐκ τούτου θὰ ἐνείη ἀπαράλλακτα ὡς νὰ ἤρχετο καὶ ἐδῶ τὴν θέσιν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ χαραῖξῃ διὰ γραμμῶν τὴν θέσιν τοῦ νέου ναοῦ, νὰ σχεδιάσῃ δὲ καὶ κατάλληλον σχέδιον εἰς ἄλλον χάρτην μετὰ τὰς διαφόρους ἀπόψεις τοῦ ναοῦ, καὶ ἐὰν τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν ἦν δυνατόν νὰ τὸ ἐφαρμόσουν οἱ ἐδῶ τεχνίται μας τότε ἂς προσκληθῇ, τῇ ὁδηγίᾳ πάλιν τοῦ ἰδίου ἀρχιτέκτονος, ἐφαρμοστῆς κατὰλληλος ἐξ Ἀθηνῶν. Οὐδὲν πλεονέκτερον τούτου θὰ ἐπραττεν ὁ ἀρχιτέκτων καὶ ἐδῶ ἐὰν ἤρχετο, ἀφοῦ δὲν θὰ μείνῃ διαρκῶς.

Ἡ Φυλοξέρια ἐπικελεῖ νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἐπεξετάθη ἤδη καὶ εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας, ὡς τὴν Ἰταλίαν, Σικελίαν, Ἀλγερίαν, Μεσημβρινὴν Ρωσίαν, παρὰ τὴν Κωνσταντινὴν καὶ τὴν Ἀδριανήν. τῆς γεωργίας· κ. Π. Γεννάδιος θεωρεῖ ὡς ζήτημα χρόνου τὴν εἰσβολὴν τῆς φοβερᾶς ταύτης νόσου εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀμπελῶνας, καὶ συνιστᾷ δι' ἐκθέσεως τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν τὴν αὐτὴν τήρησιν τῶν ἀπαρορευτικῶν διατάξεων, προτείνει δὲ τὴν ἐγκαθάρσειν εἰς Κύπρον, Κέρκυραν, Πάτρας καὶ Καλαμάς ἐργαζομένων καὶ ποσότητος τινος διθροῦχου ἀνθρώπων διὰ τὰς πρώτας παρουσιασθήμενας ἀνάγκας καὶ Ἀνάγκη λοιπὴν καὶ ἡ Κυβέρνησις μας νὰ λάβῃ μέτρα διότι ἐὰν, ὅ μὴ γένοιτο, ἐπισκεφθῇ καὶ ἡμεῖς τὸ κακὸν τοῦτο τετέλεσται πλέον ἡ Κύπρος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀρίκετο διὰ τοῦ τὴν παρελθούσαν Παρασκευῆς κατὰ πλείονος ἀγγλικῶν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένων συμπολίτης ἡμῶν κ. Χαρ. Ν. Κυζιῆς, ὁ ἀξιόλογος εὐτοῦ πατριώτης, μετὰ τῆς ἐριτίμου Κυρίας τοῦ.

Ἀρίκετο ἐπίσης διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ καὶ οἱ διάφορα μέρη τῆς Ἑσπερίας ἐπισκεφθέντες συμπολίται ἡμῶν κ.κ. Γ. Θ. Ρωσσίδης, Π. Δ. Παπαδάκης καὶ Ν. Σ. Φραγκοῦδης.

Ὁ Τεως ἀστυνόμος Λεμεσοῦ κ. Φίσιερ μεταβαίνει διοικητῆς ὡς μανθάνομεν εἰς Κυρήναιον.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Καταχωρίσατε παρακαλῶ ἐν ταῖς στήλαις τοῦ φύλλου σας ὑπὸ εὐθύνην μου τὰ ἑξῆς.

Ὅσον ὁ ζῆλος τοῦ γράψαντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 380 φύλλον τῆς «Ἀληθείας» τὰ περὶ κλεπτῶν καὶ κλοπῶν ἐν γένει εἶνε μέγας καὶ πολὺς, τότε τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς διόρθωσιν προτεινόμενα εἰσι πρόξενα, ἂν ἐφαρμοσθῶσι, μεγαλειτέρων κακῶν.

Λέγει ὁ ἀρθρογράφος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ρηαντισμὸν τῶν Κυρεσδάρων, πρηνεναγωγεῖς αὐτοῖς ἐξαιρετικὰ μάλιστα καὶ πρόσθετα προνόμια, καὶ ὅτι πειθαμένη εἰς τῶν προϋχόντων τῶν χωρίων τὰς ἐκθέσεις νὰ τιμωρῇ τοὺς ὑπέτους ἀνευ ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἄλλης, καθ' ἣν ἀπολύονται εἰ-

αρωτιστή κατόπιν τὸ δικαστήριον εἰς τρεῖς ὥστε σπληνώτατα νὰ ἀπαρ- γυνῇ τὴν τιμωρίαν οἱ κλέπται.

Τὸ μέτρον τοῦτο θεωροῦμεν τὸ μό- νον τὸ ὁποῖον οὔτε εἰς τὸν νόμον προστατεύει, οὔτε βλάπτει θὰ προξεί- νῃ εἰς τοὺς ἀξίους, τῶν χωρίων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ὑπὸ ὅψιν τὸ τί θὰ πεί- θουν κατόπιν ἀδύνατον ποτε νὰ ὑπο- δεῖξαι τοὺς ἐνόχους ἢ τοὺς ὑπόπτους. Βεβαιοῦν τὸ νὰ καταδικάζῃ ἡ Κυβέρ- νησις ἀνθρωπίν τινι ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἔχει παρελθὼν κακὸν δὲν εἶνε νό- μιμον αἱ μετρώσεις δὲ πάλιν καὶ αἱ ἐνδείξεις αἱτινες ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μετὰ πάροδον μηνῶν ἀπὸ κλοπῆς τινος, ὅπως γνωρίζη καὶ κατα- δικάζη τὸν ἐνοχὸν εἶνε τοιαῦται, ὥστε σπληνώτατα πείθουν τὸ δικαστήριον. ἄλλο λοιπὸν μέτρον καθ' ἡμᾶς δὲν μέ- νει ἢ ὅπερ ὑποδεικνύομεν καὶ τὸ ὁποῖ- ον θεωροῦμεν ὡς μόνον ἀποτελεσμα- τικόν. Καὶ μόνον δ' ἀκόμη ἡ διαρκὴς παρουσία τοῦ ἀστυνομικοῦ φύλακος ἀρκεῖ νὰ ἐμβάλῃ εἰς μέγαν φόβον τοὺς κλέπτας.

Εἰρήθω δὲ καὶ τοῦτο ἐν ταῦθα ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ οὗτοι φύλακες διὰ λό- γους ἐνόχους δὲν πρέπει νὰ μένωσιν οἱ αὐτοὶ πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἀλλὰ νὰ ἀλλάττωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐγκρίνωσι καὶ ἄλλοι τὴν ἰδέαν μας, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ βάλῃ ὑπὸ ὅψιν καὶ σταθμίσῃ αὐτὴν νὰ προῖξῃ εἰς τὴν ἐργασίαν ἂν δὲν ὑπάρ- χῃ τι το κωλῶν ὅπερ ἡμεῖς δὲν δια- κρίνομεν. Ἀς αὐξήσῃ κατὰ τι ἡ διαπά- νη τῆς Ἀστυνομίας διὰ νὰ ἀτραλισθῇ ἡ περιουσία καὶ ἡ ζωὴ τῶν κατοίκων.

Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως μαν- θάνομεν ὅτι τὰ περὶ τῆς ἐντοπίου βιο- μηχανικῆς γραφέντα ἐν τῷ προπαρελ- θόντι φύλλῳ τῆς «Σάλπιγγος» εὗρον ἡλῶ, καὶ ἔτυχον καλῆς ὑποδοχῆς παρὰ πολλοῖς. Ἡ ἀξιόλογος Διευθύντρια τοῦ παρθενγωγείου Λευκωσίας Δεσποσύνη Θεανῶ Παρούτη ἐκτὸς τῶν μεγάλων κί- πων οὐς καταβάλλει πρὸς μόρφωσιν τῆς κορασιακῆς νεολαίας προσπαθεῖ παντὶ σθένει νὰ πείσῃ τὰς μαθητρίδας τῆς ὁ- πως τοῦ λοιποῦ ἐνδύονται διὰ τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὑπεχρέωσεν ἀπά- σας τὰς μαθητρίδας τῆς νὰ παρουσι- αθῶσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐνδεδυμέναι μὲ ἐγχώρια ὑφάσματα. Ἰδοὺ ἀληθῆς ἐλληνικὴ διδασκαλία, ἰδοὺ πρακτικὴ πρόδοσις! Ἡ ἀξιόλογος Διευθύντρια κα- τενόησεν ὅτι μεγίστη πασῶν τῶν δι-

δατκαλιῶν εἶνε ἡ διδασκαλία τοῦ ὑπὲρ τῆς παροῦσας τῆς πατρίδος σκέπτεσθαι, καὶ ἡ διδασκαλία τῆς οἰκονομίας, εἰς τὰς γυναῖκας μάλιστα. Φροντίζει νὰ μορφώσῃ τὰς εὐχαισθητοὺς καὶ τρυφεράς καρδίας τῶν μαθητρίων τῆς, διδάσκου- σα τὴν ἐν τῇ σεμνότητι κοσμιότητα, καλὴν αὐτῆς ἀξίαν διὰ Φωκίω- νας σιζύγους. Τοιοῦτος ὁ προωρισμὸς τῆς γυναικὸς καὶ τοιαύτη ἡ δι' αὐτὰς ἀπαιτούμενη διδασκαλία. Ἐκ τοῦ παρ- θενγωγείου πλέον πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ὁ κατὰ τῶν συρμῶν καὶ τῆς πολυτελείας πόλεμος, ἀφοῦ εἰς τὰς ἐξω γυναῖκας κυνδυνεύει νὰ γενικευθῇ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐκλείβῃ ἡ ἀπλότης καὶ ἡ σεμνότης περὶ τὴν περιβολήν.

Συγχάριζομεν ἀπὸ καρδίας τὴν φι- λοπάτριδα Διευθύντριαν τοῦ τῆς Λευ- κωτίας Παρθενγωγείου διὰ τὰς ὑγιεῖς καὶ ὀρθὰς γνώσεις τῆς ἀρ' ὣν πολλὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα προσδοκᾷ ἡ πόλις Λευκωτίας.

Ἐνεργεῖται ἐκ * * * μέρους τῆς Κυβερ- νήσεως ἡ διὰ συνδρομῶν ἀνιδρυσ- τῶν ὀρθολογιστικῶν τὸ ὁποῖον νὰ ὀνομα- σθῇ «Βικτωρία» ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς πεν- τηκονταετηρίδος τῆς Βασιλείας καὶ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν Της. Εἶνε ἀρ- κετὰ καλὸς ὁ σκοπὸς διότι πολλοὶ ἐν Κύπρῳ τυρλόνονται περκαμελοῦντες νὰ προσδράμωσιν εἰς ἰατροὺς καὶ θερα- πεύσων ἐν μικρὸν νόσημα, τὰ δὲ πάθη τῶν ὀρθολογιστῶν δυστυχῶς αὐξά- νουν, ἀλλὰ θὰ κατορθωθῇ ἄρα γε διὰ συνδρομῶν καὶ μάλιστα εἰς τοιαύτην δυστυχίαν; Τὸ μόνον καλὸν ἦτο νὰ τὸ ἀνιδρύσῃ ἡ Ἀ. Μεγαλειότης ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἰωβιλαίου Της, νὰ μᾶς τὸ δωρήσῃ, καὶ ἡμεῖς εἰς ἀντάλλαγμα νὰ τὸ θέτωμεν ὑπὸ τὴν προστασίαν Της νὰ τὸ διατηρήσῃ.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δημαρχείου ἐδόθη μικρὰ αὐξήσις κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς γλίσχρους ἀληθῶς μισθοῦς των. Μίαν ὁ- μως παρατήρησιν ὅπως φιλικὴν καὶ ἐξ ἀγαθῶν προθέσεων πηγάζουσιν ἔχομεν νὰ κάμωμεν εἰς τὸ ἀξίον. Δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τὸν μισθὸν τοῦ διευ- θυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν ἀγνοεῖ βεβελίως τὸ συμβούλιον ὅτι ἡ θέσις αὐ- τὴ εἶνε μᾶλλον ἴσως βαρεῖα τῶν λοι- πῶν, καθότι καὶ τὴν νύκτα εἶνε ἡναγ- κατμένος ὁ διευθυντὴς νὰ ἐπαγρυπνῇ πρὸς τακτικὴν νοσηλίαν καὶ δόσιν τῶν ἱα- τρικῶν καὶ πλειστάκις, εἰς ἀπροόπτους παθήσεις τῶν ἀσθενῶν, τρέχει καὶ μετὰ τὰ μυσάνευτα, ζητῶν ἀλλαχοῦ τὸν ἱατρὸν καὶ ἀλλαχοῦ τὸν φαρμα- κοποιόν, ὁ δὲ νῦν διευθύνων ἐπὶ ὁκ-

ταετίαν ὅλην οὐδέποτε κατηγορηθῇ ἐπὶ ἀμελείᾳ ἢ παραλείψει τοῦ καθήκοντός του. Καὶ ὁμως, φαίνεται τῇ ἀληθείᾳ ὀλίγον περὶ ὁξύν, κατόπιν ὁλκατοῦς ἀρωπιωμένης ὑπηρεσίας του νὰ λαμβά- νῃ μισθὸν μόνον τρεῖς λίρας τὸν μῆνα, ἢ τρεῖς καὶ πέντε σιλλίνια. Ἐλπίζομεν ὅτε ἀξίον. κ. Δημάρχος καὶ τὸ Δημοτ. συμβούλιον νὰ θεωρήσῃ ὀρθὴν τὴν πα- ρατήρησιν μας ταύτην καὶ νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα τοῦτο προ- σθέτον ἀκόμη μίαν μικράν καὶ ἀνά- λογον τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐξήσιν εἰς τὸν μι- σθὸν τοῦ καλοῦ τούτου νέου τοῦ μετὰ ζήλου πάντοτε ἐκτελοῦντος τὰ βαρεῖα καθήκοντά του.

Γίνεται σκέψις * * * ἂν πρέπει νὰ προσκλη- θῇ ἀπὸ τοῦδε ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀρχιτέκτων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Πρεῖς θεωροῦμεν ὅπως ἀσκοποῦν τὴν ἐλευσιν τοιοῦτου. Ἡ δύνατο κάλλιστα νὰ ἱερογραφηθῇ ἅπας ὁ χώρος τῆς Ἐκκλησίας, τῆς αὐλῆς, τῶν ἡλιακῶν, τῶν δωμάτων καὶ μετ' ἀ- κριβὴ σημειώσιν καὶ ἀναλογίαν τοῦ πλά- τους καὶ μήκους ὅλων τούτων εἰς πόδας ἀγγλικούς, νὰ σταλῇ τοῦτο εἰς τὸν ἀρ- χιτέκτονα, ὅστις ἐκ τούτου θὰ ἐνείη ἀπα- ράλλακτα ὡς νὰ ἤρχετο καὶ ἐδῶ τὴν θέ- σιν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ χαραῖξῃ διὰ γραμ- μῶν τὴν θέσιν τοῦ νέου ναοῦ, νὰ σχεδιά- σῃ δὲ καὶ κατάλληλον σχέδιον εἰς ἄλλον χάρτην μετὰ τὰς διαφόρους ἀπόψεις τοῦ ναοῦ, καὶ ἐὰν τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν ἦνε δυ- νατὸν νὰ τὸ ἐφαρμόσουν οἱ ἐδῶ τεχνίται μας τότε ἂς προσκληθῇ, τῇ ὁδηγίᾳ πάλιν τοῦ ἰδίου ἀρχιτέκτονος, ἐφαρμοστῆς κα- τάλληλος ἐξ Ἀθηνῶν. Οὐδὲν πλεονέκτερον τούτου θὰ ἐπραττεν ὁ ἀρχιτέκτων καὶ ἐδῶ ἐὰν ἤρχετο, ἀφοῦ δὲν θὰ μείνῃ διαρκῶς.

Ἡ Φυλοξέρια ἐπικελεῖ νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἐπεξετάθη ἤδη καὶ εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας, ὡς τὴν Ἰταλίαν, Σικελίαν, Ἀλγερίαν, Μεσημβρινὴν Ρωσίαν, παρὰ τὴν Κωνσταντινὴν καὶ τὴν Ἀδριανήν. Ὁ Διευθυντὴς τῆς γεωργίας κ. Π. Γεννάδιος θεωρεῖ ὡς ζήτημα χρόνου τὴν εἰσβολὴν τῆς φοβερᾶς ταύτης νόσου εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀμπελῶνας, καὶ συνιστᾷ δι' ἐκθέσεως τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν τὴν αὐτὴν τήρη- σιν τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων, προτείνει δὲ τὴν ἐγκαθάρσειν εἰς Κύπρον, Κέρκυραν, Πάτρας καὶ Κα- λῆς ἐργαζομένων καὶ ποσότητος τινος διθροῦχου ἀν- θρακὸς διὰ τὰς πρώτας παρουσιασθεσμένας ἀνάγκας καὶ Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις μας νὰ λάβῃ μέτρα διότι ἐὰν, ὅ μὴ γένοιτο, ἐπισκεφθῇ καὶ ἡμεῖς τὸ κακὸν τοῦτο τετέλεσται πλέον ἡ Κύπρος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀρίκετο διὰ τοῦ τὴν παρελθούσαν Παρασκευῆς κα- ταλειπτικῶς ἀγγλικῶς ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένων συμπολίτης ἡμῶν κ. Χαρ. Ν. Κυζιῆς, ὁ ἀξιόλογος εὐ- τος πατριώτης, μετὰ τῆς ἐριτίμου Κυρίας του.

Ἀρίκετο ἐπίσης διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ καὶ οἱ διάφορα μέρη τῆς Ἑσπερίας ἐπισκεφθέντες συμπολίται ἡμῶν κ.κ. Γ. Θ. Ρωσσίδης, Π. Δ. Παπαδάκης καὶ Ν. Σ. Φραγκοῦδης.

Ὁ Τεως ἀστυνόμος Λεμησσῶ κ. Φίσιερ μεταβαί- νει διοικητὴς ὡς μανθάνομεν εἰς Κυρήναιον.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Καταχωρίσατε παρακαλῶ ἐν ταῖς στήλαις τοῦ φύλλου σας ὑπὸ εὐθύνην μου τὰ ἑξῆς.

Ὅσον ὁ ζῆλος τοῦ γράψαντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 330 φύλλον τῆς «Ἀληθείας» τὰ περὶ κλεπτῶν καὶ κακο- ποιῶν ἐν γένει εἶνε μέγας καὶ πολὺς, τότεν τὰ ὑπ' αὐ- τοῦ πρὸς διόρθωσιν προτεινόμενα εἰσι πρόξενα, ἂν ἐφαρ- μωθῶσι, μεγαλειτέρων κακῶν.

Λέγει ὁ ἀρθρογράφος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐ- παναφέρῃ τὸν γιαντιναρισμὸν τῶν Κυρεσδαρίων, πα- ρέχουσα αὐτοῖς ἐξαιρετικὰ μάλιστα καὶ πρόσθετα προ- νόμια, καὶ ὅτι πειθαυμένη εἰς τῶν προῦχόντων τῶν χω- ρίων τὰς ἐκθέσεις νὰ τιμωρῇ τοὺς ὑπόπτους ἀνευ ἀπο- δεικτικῆς διαδικασίας ἄλλης, καθ' ἣν ἀπολύονται εἰ-